

Hoe Arie Boomsma mijn coach werd



MANU BUSSCHOTS

De tranen rollen over mijn wangen. Elke keer als ik naar het programma *Over de streep* kijk, dan raken de verhalen van de kinderen mij die op zo'n jonge leeftijd al zo veel moeten dragen en verwerken.

In het programma *Over de streep* worden tieners uitgenodigd om in een Challenge Day helemaal zichzelf te zijn. Ze laten die dag dus niet alleen de tiener zien die erbij wil horen met stoer gedrag of mooie kleren, maar ook hoe ze echt zijn. Wat ze thuis meemaken, maar wat niemand van ze weet. En hoe ze zich daarbij voelen. Door deze intense dag met elkaar en hun docenten te beleven ontstaat verbinding op scholen en verdwijnt pestgedrag. Want als ze elkaars verhalen kennen en voelen, dan begrijpen ze ineens waarom de ander kleding draagt 'die stom is'. Of waarom die ander zo stil is. Of wat een 'onschuldig grapje' voor verwoestend effect kan hebben op je klasgenoten.

Als Arie Boomsma met die tieners op scholen spreekt, dan leef ik niet alleen mee met hun pijn, maar voel ik ook mijn eigen pijn. Aries empathische 'Wat heftig voor jou om

je zo alleen te voelen,' zijn ook zalvende woorden voor mijn eigen oude wonden. En het gekke is: ik ken Arie en die pubers niet. Ze hebben het niet eens tegen mij. En er zit een tv-scherm tussen. Dus je zou zeggen: alle voorwaarden voor goede coaching ontbreken.

En toch gebeurt er veel met mij als ik naar het programma kijk. Inmiddels heb ik ook diverse trainingen gevolgd bij de oprichters van Challenge Day en werk ik ook als vrijwilliger bij Challenge Days; dus ben ik nog veel meer verbonden. Maar alle ontwikkeling die mij dat oplevert, begon bij Arie en de tieners op televisie.

Door deze ervaring ben ik heilig overtuigd geraakt van de kracht van kwetsbaarheid: die tieners die laten zien wat ze echt mee-

maken, zijn mijn coaches geweest. En Arie Boomsma die ze niet probeert te coachen, maar simpelweg bij hun verhaal is, is mijn coach geweest. De verbinding die ontstaat door de kracht van herkenning, delen en meeleven is enorm. Door die verbinding kunnen dingen ook bij mij in beweging komen. Eigenlijk is medeleven, compassie, dus heel letterlijk: samen lachen of huilen om ons mens-zijn. En niet de perfecte professional of stoere puber. En zo zie ik dat steeds weer gebeuren als ik met honderd pubers in een gymzaaltje zit voor een Challenge Day.

Zo zou het ook mogen gebeuren in allerlei coachgesprekken. Want even heel eerlijk: hoeveel ruimte geef jij aan je eigen kwetsbaarheid, twijfels, emoties, enzovoort als jij met je coachee spreekt? En wat doet dat met verbinding?

De verbinding die ontstaat door de kracht van herkenning, delen en meeleven is enorm.

Manu Busschots is opleider van coaches en eigenaar van De Ondersteen, waar hij de training 'De kwetsbare coach' verzorgt. Hij is auteur van het boek Je Eigen Managementcoach. Leid jezelf naar meer voldoening en succes.